Bœrové a Anglicane.

Román z předposlední války Transvaalské v Jižní Africe od Rider Haggarda.

VI

Bouře propuká.

"Víte, slečno Jess, že jste velice zvláštní osobou," pravil John náhle a lehce se usmál. "Nemyslím, že v srdci cítíte se šťastnou."

Pohledla vzhůru. "Šťastnou v srdci," opakovala. "Kdož může v srdci svém pociťovati štěstí? Nikdo kdo má v něm cítu. Dejme tomu, že někdo sebe sama, svoje vlastní malé zájmy, svoje vlastní starosti a radosti ponechá stranou, přece se ptám, jak jest to možno, aby byl šťasten, když cítí ve tváři horký dech lidské bídy a vidí, jak zátopa starostí a útrap stále výš a výše stoupá a nohy naše skoro obtéká? kdybychom se i na skále nalezali a před touto zátopou bezpečni byli, přece přijde jednou vichr, vyžene vlny nahoru a ty nás buď srazí a nebo s sebou v proud strhnou; nechť i je to cokoli, není možno, aby ten jenž má srdce, byl lhostejným."

"Pak může tedy býti šťastným pouze ten, kdo jest lhostejným?"

"Ano, lhostejný a sobecký, což vlastně jedno jest, neboť lhostejnost jest dokonalým sobectvím."

"Bojím se, že dle toho musí býti ve světě mnoho sobectví, neboť vzlor všemu zlu jest mnoho štěstí. Já bych spíše tvrdil, že závisí od dobrého srdce a dobrého trávení!"

Jess potřásla hlavou a odpověděla "Může býti, že se klamu, avšak nemohu pochopiti, jak někdo, jenž má cit, může v tomto světě bídy útrap, krveprolévání a umírání býti šťastným. Včera viděl jsem umírati boerskou ženu a děti nad ní plakati. Byla tvorem nebohým, osud její byl tvrdý, ona však milovala život a její dítky milovali ji. Kdo může býti šťastným a Bohu za život děkovati, když právě takového něco spolu zažil? Vím, kapitáne Niele, že mám nezralé a snad i nepravé náhledy, jež přede mnoujíš mnozí promyslili. Což by také z toho vzešlo?" a pak pokračovala s jemným úsměvem dále: "Co vůbec při čemkoli vzchází? Tytéž staré myšlénky táhnou dnes týmiž lidskými mozky, jako dávno již rok od roku, od století, právě tak jako tatáž mračna na obloze. Mračna na nebi poletávají zrovna tak jako myšlénky v duchu člověka a obé končí v slzách; to jest počátek i konec myšlének i mračen. Vystupují z modra, vrhají stíny a rozpouštějí se v slzách i deeti; pak zahalí je modrý blankyt a to celé počne opětně znova.

"Tedy nevěříte, že může býti někdo ve světě šťastným?" tázal se.

"To jsem nepravila — to jsem nikdy nepravila. Myslím, že jest štěstí možné. Jest možné, když jeden někoho jiného miluje tak vroucně, tak celé a úplně, že sám na sebe a všecko ostatní mimo tuto jedinou bytost zapomíná, jest to možné, když se dovede někdo za jiné obětovatl, Mimo lásku a sebeobětování není štěstí pravého, nebo správněji řečeno mimo lásku neboť v této zaujato jest i sebeobětování. Láska jediná jest pravým zlatem — vše ostatní jest pouhým pazlátkem.

"Odkud to víte?" tázal se rychle. "Nikdy jste nemilovala."

"Nikdy." odpovídala, "nikdy jsem touto měrou nemilovala, ale veškeré štěstí, jež jsem v životě pociťovala, přišlo ke mně láskou. Myslím, že láska jest tajemstvím světa: ona podobá se kameni mudrců, jež tak dlouho a namahavě byl hledán, ona jest právě tak těžko k nalezení, jako tento, ale nalezne-li ji někdo, pak proměňuje všecko ve zlato, čeho se dotýká. Snad", pokračovala s lehkým úsměvem dále, "andělé, když zemi opouštěli zanechali nám z lásky, abychom se jí opětně k nim mohli povznésti, Ona samojediná vyvyšuje nás nad zvířata. Bez lásky není člověk ničím jiným, nežli divochem; láskou stává se Bohu podobným. Když všecko ostatní pomine, prává láska bude trvati stále, neboť jest nesmrtelna."

Přemohla tedy Jess svoji zdrželivost; ledová kůra která obepínala její bytost, rozehřála se žárem jejich slov a její obličej, jenž obyčejně při ničem nejevil účastenství, zazářil jasem i životem nabyl obzvláštní krásy. John hleděl na ni a počal poznávrti alespoň částečně přirozenou a netlumenou vášnivost a hloubku povahy této vzácné dívky. Patřil do jejich očí, jež hluboce jej dojímaly, ačkoli nebyl mužem dojímům podobným snadno přístupným ač byl příliš starým, aby zachvěl se u svém nitru, když náhodou pohléd la na něj krásná žena. Bířil se k ní a pohlížel na ni se vzrůstajícím napjetím.

"Stálo by to za namahání, žíti život, v němž tak bychom byli milováni," pravil více sám k sobě nežli k ní.

Neodpověděla nic, avšak upírala na něj svoje zraky. Než — učinila ještě více! Vložila celou svoji duši do pohledů, a patřila na něj, až se mu zdálo jakoby byla magnetisována. A co takto si počínala, probudilo se v jejím srdci vědomí, že kdyby chtěla dobyla by srdce tohoto muže a že pevně by je k svému připoutala před celým světem, neboť byla silnější nežli on, mohla ho přemoci a ovládati, jako vítr ovládá vlny bouřlivého moře. To vše sezna la v jediném okamžiku: nemohla si říci, odkud to ví, avšak věděla to tak jistě, jako že modrá obloha se nad ní klene; a co ještě více — John věděl to též; alespoň v této chvíli byl si toho vědom. Vědomí toto zmocnilo se jich jako závrať působilo na ně jako ulehčení a radost na chvíli vyplňovalo jejich duši docela.

Náhle sklopila Jess oči.

"Smluvili jsme zde dohromady mnohý díl nesmyslu," pravila; "musím přece ukončiti započatou kresbu."

John povstal, zanechal ji zde, neboť musil domu; nežli odešel řekl jí ještě, že nastává bouře.

Vzduch byl klidný a vítr se úplně jak obyčeječ stává se v jižní Africe před velikou bouří utišil.

Bylo skvostné, krásné a klidné odpoledne, takové, jakých jen jihoafrické jaro poskytuje. Všude byly patrné stopy jara a vyskočilo mladistvé milé leto, oděno paprsky slunečními, ozdobeno diamanty a prodchnuto líbou vůní bylin. Jess pohlížela na nekonečnou oblohu. Jak modrá, jak nepřehlrdná byla! Hučivých mraků viděti nemohla, neboť jako viditelná hrozba byly uloženy na západu. Hle tam, na mile daleko od ní malá kulatá skvrna, jež se otáčí — je to sup jenž ze vzdušné výše pozoruje její postavu a sletuje a něco doleji, aby pohlédl, zdali jest mrtva anebo jestli spí.

Mimodůk se zaleka. Pták smrtek připamltoval ji smrt, jež právě tak ve mračnech se vznáší a čeká na okamžik, v němž mohl by přepadnouti spícího. Pak svezly se zraky její na ozářené kvetoucí křoví, pod nímž odpočívala; nebylo ani čtyry stopy vysoké; ležela tak tiše a beze všeho hnutí, že přilétl jako šperk stkvoucí se kolíbri a jako mnohobarevný blesk vznášel se od jedné květiny na druhou. Odtud zabloudily její oči na veliký kamenný sloup, jenž se nad ní jako věž vypínal a zdálo se jí, že k ní praví: Jsem velice stár. Viděl jsem již mnoho jar a mnoho zim a pohlížel jsem na mnoho spících dívek a kde jsou? Všecky mrtvy — všecky;" mezi to zaštěkal pavian mezi skalami s náhlostí až důsivou jako v odpověď: "všecky mrtvy."

Kolem Jess kvetly lilie a všude žářil probouzející se život; vzduch přeplněn byl vůní různých květů. Tekoucí zde voda šuměla a melodicky šplouhajíc padala z úskalí; paprsky sluneční táhly se stínem, jako pronikají všednost života upomínky na lepší dny; dále, tam dole mezi skalními útesy, stavěli dlouhá holubové sta hnízd a oživovali klid vrkáním a třepotem křídel. I krvežíznivý starý orel, jenž seděl na hrotu úskrlí a peří si rovnal byl spokojen a šťasten vědomím, že jeho družka do temné trhliny skalní vložila vejce. Vše sásalo blízkost léta a dobu květu, lásky a hnízdění. Léto brzy uplyne, vše toto zajde a vyhyne a léta následujícího budou v paprscích slunce žíti jiní tvorové a ti, kteří jsou zde dnes, upadnou snad v úplné zapomenutí. Tak hlásalo veškeré toto okolí.

A když zde Jess tak odpočívala a vše pozorovala a když příroda silou magnetickou její mladou mysl k sobě poutala, jako měsíc vodu k sobě zve, proudila krev v její žilách jako prodí šťáva v pučících stromech cítila, že klid pannenské její duše jest rozrušen. Vše, co bylo na ní přirozeného a tělesného, napájelo se blahem přírody a povzbuzovalo ji, aby pouta, která jí tísnila, roztrhala a byla ženou. A slyš! Také duch její přizvukoval tomuto hlasu a otevírat brány její uzamknuté bytosti. Najednou oživlo a pohnulo se cosi v jejím srdci; bylo tu něco, co pochá-

zelo od ní a od někoho druhého co v jejím nitra pevně si ustlalo, aby tam vytrvalo.

Povstala, byla bledá, chvěla se a třásla, jako chvěje se žena, když pociťuje v luně první známku života ještě, jež pod srdcem nosí. Chopila se kvetoucí větve křoví nad ní a pak opětně klesla. Cítila, že duch jejich dřívějších časů odchýlil se od ní že otevřel přístup duchu jinému — věděla, že miluje tělem i duší, že stala se celou ženou.

Prahla po lásce jako zoufající po smrti a láska přišla s celou svojí silou a úplně se jí zmocnila; ona chvěla se nyní před ní a děsila se vstoupiti pod její křídla ochranná právě tak jako nešťastník, jenž po smrti chvíle, se bojí, když cítí její ledové prsty. Však úzkost ji opustila a zůstala jí veliká radost z nového vědomí moci, jež povahám silným a hlubokým dodává nadšení radostného.

Po nějaké chvíli pak pomýšlela na návrat k domovu. Avšak nešla a stále ještě spočívala pod křovím s uzavřenýma očima, oddávajíc se opojným citům. Byla do svých myšlének tak ponořena, že ani nezpozorovala, že ptáci přestali pěti a cvrlikati a že i orel odlétl, aby vynašel si přístřeší. Neměla ani tušení o hlubokém a slavnostním tichu, jež nastoupilo místo veselých hlasů ptactva a předcházelo výbuch blížící se bouře.

Když konečně povstala, aby šla, otevřela temné oči, jež po celou tu dobu, co udála se v nich veliká ona změna, skoro neustále byly uzavřeny a podrobujíc se přirozenému vnuknutí, vrhla pohledy své zpět na ona místo, kde nalezla štěstí; pak s lehkým výkřikem opětně klesla. Kde zůstal jas, kde onen lesk, kde to štěstí, jež se zde pohybovalo a vyvíjelo? To vše zmizelo! Místo blaha uložila se zde temnota, povstávala mlha a zlověstné stíny.

Co zde spočívala a snila, zmizelo slunce za horou a zanechalo propast v úplné téměř temnotě. Na obloze táhla mračna plna bouře a zahalila veškeré paprsky. Sbrašný vítr vyl roklinou, těžké dešťové kapky počaly padati; blesky mihaly se v lunu hrnoucích se mračen. Bouře, jíž John se obával, vznesla se nad ni.

Následovalo úzkosti plné tlcho. Jess opětně se vzpamatovala a poněvadž věděla, co jest jí očekávati, uchopila knihu nákresů a hledala co nespěšněji útočiště v malé skalní dutině vodou způsobené. Bouře propukla; doprovázel ji mrazivý vítr. V proudech řinul se déšť dolů; blesk za bleskem se mihal dusným ovzduším, hrom za hromem duněl a po něm vždy vyznívala z útesů skalních hrůzná burácející ozvěna. Po té následovala malá přestávka, chvíle nejhlubšího ticha, jež bizy přerušeno bylo planoucím paprskem blesku, jenž Jess omamoval a oslepoval.

Pojednou počal se po její levici jeden ze skalních sloupů, jako věž do výše třeštět, sem a tam klátiti, jajo topol ve větru o střítil se pak střemhlav s hukotem, jenž burácení pavianů, strachem v trhlinách se ckvějících, přehlušoval. Dolů střítil se při strašlivé bouři statečný, starý sloup, jenž mnoho století přečkal; mračna prachu a dešť drobného kamení povnášel se zjeho trosek vzhůru do proudícího lijáku. Srdce dívky, jež toto vše viděla, bylo naplněno hrůzou a úžasem.

Bouře prchla tak rychle jako přišla a nyní padal prudký déšť, jenž obrysy okolí smyl a neznátelnými rysy a hrany života lidského čině z něho tvar forem neurčitých.

Uděšené a na kůži promoklé Jess přece se podařilo za deště a témnoty vydrápati se na přírodní stupně, po nichž proudem vavila se voda. Po těch namáhavě vystupovala nahoru. Kráčela měkkou planinou, šla vyčnívajícími útesy. Sestoupila s vrouch došla k malámu hřibitovou, v jehož každém rohu strom až konečně za neproniknutelné temnoty dospěla k domovu. U dveří stál její starý strýc s lucernou v ruce.

"Jsi to, Jess, volal jí mohutným hlasem vstříc. "Nuže, jak to vypadáš!" pokračoval, když přišla k němu blíže a když viděl, jak oděv lepí se na její štíhlou postavu když spatřil, jak se krev prýští z jejích rukou, jež si při lezení skalami rozedraha a jak vlasy rozptýlené spývají jí do obličeje. "Můj Bože, jak to vypadáš?" Kapitán Niel s Kafry tě ledá."

"Kreslila jsem v jámě lvové, kdež překvapila mne bouře. Však strýče, dovol, abych vstoupila do světnice a promoklý sat vyměnila. Je to zlá noc." Kráčela do svého pokojíku, zanechávajíc po sobě vlhké stopy. Stařec šel taktéž do domu, uzavřel dveře a shasl lucernu.

Nač mne jenom upomíná?" tázal se sama sebe, když temnem chodbou kapal a vchod ke světnice hledal. "Ach ano, již vím: na onu noc, kdy vedouc Bessíí za ruku, poprvé do lomu vkročila. Nač jen mohla ta dívka mysleti, že neviděla vztahující se bouři? Znamením povětrnosti by přece již mohla rozuměti. Snila si, zajisté, jako vždy snila. Je to vláštní dívka, naše Jess, věru velice zvláštní,

Mezitím rychle převlékla se Jess a odstraňovala i zakrývala stopy svého boje se živly. Avšak stopy druhého smýti. Vždyť svoje dřívější "já" odložila o tom zápase a jako neurovnanou hramádku šatu, jež tedy vyšel, aby ji hledal a nenašel ji. Měla z toho radost, že šel. Působilo jí radostí když si představoval, jak ji venku za deštivé noci uhledá a po ní volá. Byla jen ženou a jest pochopitelno, že takto u svém nitru cítila. John musí brzy přijíti zpět, nadezne ji převlečenou; ona, úplně jsouc vzpamalována bude jej moci pozdravíti. Měla radost, že ji neviděl pro oklou, s rozpuštěnými vlasy a jinak nesrovnanou. V takovém stavu nevypadá dívka poutavě; snad bylo by to u něho vzbudilo předpojatost proti ní. Mužové milují, aby ženy vypadaly pořádně a pěkně. To probudilo v ní novou myšlénku. Popošla před zrcadlo povaze svíce a pozorně prohlížela svůj obličej. V povaze její bylo velmi málo, jak se u ženy jen dá mysleti. Svému vnějšímu zjevu věnovala dosud co nejméně pozornosti a přikládala mu také málo významu, vědouc, že žije ve Wakkerstroomském okresu v Transvaalu. Nyní však nastoupily jiné okolnosti a byly velice důležity. Stála tedy před zrcadlem patřila do svých podivuhodných očí, na bohatý kučeravý a temný vlas, jenž po dešti byl ještě vlhký a lesklý se, a na zvláštní obličej s rázovitě utvářenými a odhodlanými ústy.

"Nebýti mých očí a vlasů, byla bych velice ošklivou," pravila hlasitě sama k sobě. "Kdybych byla alespoň tak hezkou, jako Bessie!" Vzpomínka na Bessii dala jejím myšlenkám jiný směr. Což, kdyby dal Bessii přednost před ní? Pocit smrtelné pochybnosti hořící žárlivost ji pronikl, neboť ženy, jakou byla Jess znají žárlivost a její bolest. Což, kdyby nyní všecko bylo marnou, kdyby vše, co dnes žádal — oběma rukama a na vždy i na věčnost zadala — co nikdy zpět více dostati nemohla, kdyby vše to byla zadala muži, jenž miloval ženu jinou, a kdyby tato žena byla jejf vlastní milovanou sestrou! Což, kdyby láska její měla osud vody, jež neustále stejně dopadá na tvrdý kámen jenž ji nepozorujc! Ovšem, voda prohlubuje kámen — ale měla tím-pouze se uspokojiti? Mohla se opanovati, to věděla; ano, kdyby i takto se okolnosti sběhly, mohla jej přece pro sebe získati — čtla to dnes odpoledne v jeho očích. Směla by však ona, jež umírající matce přísíbela, že bude svoji sestru milovati a ochraňovati, sestru, kterou až dodneška poledne miloval více nežli vše na světě, jež ji také dnes ještě byla tak drahou jako vlastní její život — směla a mohla by tuto sestru oloupiti o muže, kterého milovala? A kdyby tak opravdu učinila, co bylo pak z jejího života? Stalo by se z něho totéž, jako z onoho skalního sloupu v jeskyni — vrach a hromada trosek. Není tedy divu, když za hrůznou úzkostlivost tlakem ruky k srdci mírniti se snažila.

V této chvíli zaslechla Johnův hlas v předsíni.

"Nemohu jí nikde nalézti," slyšela, jak praví John chvějícím se hlasem k někomu.

Vzdla svíci a opustila svůj pokoj. Světlo jasné padlo na jeho obličej a oděv, z něhož kapala voda. Byl bledý a plný úzkosti; jí to těšilo.

"O, Bohu díky, Jste zde!" zvolal, uchopiv ji za ruku. "Já myslel již, že jste zhubena. Byl jsem až na dně jeskyně, hledal vás tam a při tom jsem také těžce upadl."

"Jak jste dobrý," pravila tichým hlasem. Jejich oči se potkaly a on opětně zachvěl se při jejím pohledu. Plál také noci této podivuhodný žár v jejich očích.—

Úlevu

i úplné vyléčení všech kdož trpí Kašlem, Chřipkou, Nastuzením, Zánětem Krupem, Průdušek zabezpečuje

SEVERŮV

Balsám pro plíce

Nejdokonalejšílék proti kašl. 25 a 50 ct.

SEVERŮV

Olej sv. Gotharda

Nejlepší na strženiny, ústřel. revma, bol v kostech a svalech. 50 ct.

W. F. SEVERA, CEDAR RAPIDS, IOWA.

Kodol

Dyspepsia Cure

Digests what you eat.

It artificially digests the food and aids Nature in strengthening and reconstructing the exhausted digestive organs. It is the latest discovered digestant and tonic. No other preparation can approach it in efficiency. It instantly relieves and permanently cures Dyspepsia, Indigestion, Heartburn, Flatulence, Sour Stomach, Nausea, Sick Headache, Gastralgia, Cramps and all other results of imperfect digestion. Prices 50c. and $1. Larger size contains 2½ times small size. Book all about dyspepsia mailed free. Prepared by E. C. DeWITT & CO., Chicago

Slovo

k těm, jež trpí chronickými dlouho trvajícími nemocmi

Upozorňujeme naše čtenáře na dr. Badger v Toledo, Ohio, jehož oznámku přinášeli jsme v posledních létech v tomto tístě. Tento lékař má tu nejširší praxi lékařskou ve Spoj. Státech, jednu z nejkrásnějších lékařských síní na světě zaměstnávaje celý sbor těch nejlepších lékařů co svých asistentů, an mu nemožno ku všem případům osobně dohlednouti.

On sám připravuje léky pro každou osobu a každý případ. Jeho laboratoř zásobena jest všemi léčivými bylinami, jaké věda dosud objevila. A z nich připravuje léky nemocným. Žádný lék nejde z jeho ústavu, jež nám samým není připraven. Léky jeho jsou toliko jemu známý a užíváním jich tisíce nemocných děkuje dnes svůj život, jsouce již opuštěni ode všech lékařů privátních i nemocničních. Dor. Badger léčí ponze zastaralé nemoce chronické. Nevyléčitelné choroby neléčí. On jest lékař v každém ohledu počestný a nikdy ještě nepřijal pacienta shledav, že jest schopně léčen domácím lékařem. On hodlá pomoci hlavně těm, jimž lékaři pomoci nedovedou. Ti nechť mu dopíšou a nalají mu svou chorobu. Čtěte pozorně jeho ohlášky na jiném místě a shledáte, že na tisíce nemocných vyléčil a osvědčení, již v tisících chová ve své úřadovně budou poslány vytisknuté na požádání. Kdo iste nemocen chorobou chronickou dopište mu a buďte vám bezplatně poradčno.

Dor. L. A. Badger
Toledo, Ohio.

Uroda mluví.

Přijeďte a prohlédněte si úrodu obilí travin, zelenin a ovoce v zakládající se

české osadě

v okresu Polk, Mo.

Naprosto zdravé podnebí, úrodná půda, dobré trhy, sdůstak dříví a vody. Pozemky všeho druhu od 1½ do 10 mil od dráhy a okresního města, od $5 do $30 akr. Snížené jízdné na dráhách. Pište, jaký pozemek si přejete. Bližší obratem pošty sdělí

J. Em. KROUPA
Bolivar, Polk Co., Mo.

50 YEARS' EXPERIENCE

PATENTS

TRADE MARKS
DESIGNS
COPYRIGHTS &c.

Anyone sending a sketch and description may quickly ascertain our opinion free whether an invention is probably patentable. Communications strictly confidential. Handbook on Patents sent free. Oldest agency for securing patents.

Patents taken through Munn & Co. receive special notice, without charge, in the

Scientific American.

A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, $3 a year; four months, $1. Sold by all newsdealers.

MUNN & Co. 361 Broadway New York
Branch Office, 625 F St., Washington, D. C.

PATENTS GUARANTEED

Our fee returned if we fail. Any one sending sketch and description of any invention will promptly receive our opinion free concerning the patentability of same. "How to Obtain a Patent" sent upon request. Patents secured through us advertised for sale at our expense.

Patents taken out through us receive *special notice*, without charge, in THE PATENT RECORD, an illustrated and widely circulated journal, consulted by Manufacturers and Investors. Send for sample copy FREE. Address,

VICTOR J. EVANS & CO.
(*Patent Attorneys,*)
Evans Building, WASHINGTON, D. C.

Poprve

na českém jevišti

Na den amerického posvícení, to jest

dne 29. listopadu,

V SÍNI PAŠKA A ANDERLE VE WILBER

Dram. Spolek "Tyl"

uspořádá

velké a výpravné představení

KORSIČTÌ BRATŘI.

—ANEB—

VENDETTA.

Dramatická romance korsická ve 4. jednáních s předehrou a proměnou, přeložil a pro české divadlo upravil Dr. KAREL ŠŤASTNÝ VE WILBER, NEB.

Úchvatné toto drama, zdramatisované dle romanu stejného jména od Alexandra Damasa, dodělalo se velikého úspěchu na předních jevištích francouzských a anglických. Sbor náš nešetřil nákladuani práce by kus sestkal se s úspěchem i zde

NOVÉ SCENERIE.

NOVÁ ÚPRAVA JEVIŠTĚ.

Bledé ženy

strádající špatnou krví nebo jinými zly, k jakým ženské pohlaví je náchylno, naleznou štěstí a zdraví budou-li užívati

DRA. PETRA HOBOKO.

Pouze místní jednatelové jo prodávají, nebo přímo:

Dr. PETER FAHRNEY,

112-114 So. Hoyne Avenue, - - - Chicago, Ill.

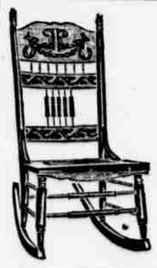

Nejlevnější a nejlepší

nábytek

Nejlevněji vypravené pohřby
Nejlepší a nejlevnější rámy na obrazy obdržíte u
HENRY BOYLE, Crete, Neb.

MARLIN

IN these days of smokeless powders and high pressures why take chances on filling your face with powder, losing your eyesight and possibly your life by using a repeater that opens on top and ejects into your face, when you can avoid the possibility by buying a MARLIN? The *Solid Top Frame* and *Side Ejecting* principle is the most important improvement made in repeating arms for many years. Complete illustrated catalog for 3 stamps.

THE MARLIN FIRE ARMS CO.
NEW HAVEN, CONN.

Trpíte hluchotou?

Každý druh nedoslýchavosti neb hluchoty lze naším novým vynálezem vyléčiti. Pouze hluchoněmí nejsou vyléčitelní. Hučení v uších pře tane okamžitě. Popište váš případ. Prozkoumáno a oznámení vyléčitelnosti zdarma. Každý může se doma snadno dámami vyléčiti. Dr. Dalton's Aural Chair, 596 LaSalle Ave., Chicago, Ill.

Kdo?

chcete prodati nebo koupiti farmu nebo majetek v městě přihlaste se u mne. Peníze na pozemky půjčím vám tak levně, jako kterýkliv jiný jednatel. Za brzké a správné vyřízení všech záležitostí v mém oboru vždy učím.

JOHN F. ŠPÍRK.